

SCHNOODIG
NERVER I EN BUNT

DIGITAL NEDLASTING
INKLUDERT

DEN LYSE SIDEN:

1. Nerver i en bunt
2. Kosmodrom
3. Sci-fi fra svart vinyl
4. Schnodig
5. Rygg i rand

NERVER I EN BUNT

Jeg kan se deg danse
i mørket og røyken og lyset.
Du svever over gulvet
og jeg er bare en pyse.

Jeg kan se deg danse.
Du ligger som klistra til beaten.
Du svever over gulvet,
og jeg er bare så liten.

Du hopper opp og ned.
Du er så levende.
Du snurrer rundt og rundt,
og jeg er nerver i en bunt

Kompisen kommer hit,
prater bare drit.
Ser deg danse der.
Jeg vil ha deg nær

KOSMODROM

Det finnes ord som idiom.
Det finnes ord som kosmodrom.
Jeg synes begge sier litt om hvem jeg er.
Som kosmonaut og testpilot,
langt vekk fra jobb og stress og rot,
trenger jeg noen som vet hvem jeg er.

Jeg kjenner din gravitasjon.
Nå jeg må finne posisjon.
Du er min kosmodrom.
Du gir meg blikket, så tar jeg av.

Det finnes ord som kjærlighet.
Jeg vet du gir meg sjelefred.
Men det sier ikke noe om hvem du er.
Som kosmonaut og testpilot,
Langt vekk fra jobb og stress og rot,
trenger jeg noen som vet hvor jeg er.

I bane rundt deg.
I bane rundt meg.
Du gir meg fri,
og lar meg fly,
men du holder helt perfekt igjen.

SCIENCE FICTION FRA SVART VINYL

Alle lydene jeg drømte om,
har vært popmusikk i tredivet år.
Mange har blitt skitnet til,
mens de beste fortsatt slår.
Alle bøkene som jeg leste,
soundtrack fra svart vinyl.
Science fiction, drømmesyn,
dette ble musikken min.

Hubba Bubba! Det var en boble.
Space Invaders! Nå er det passé.
Du og jeg er litt gammeldagse.
Vi kan - leve med det
Hubba Bubba! Var kongen av snop.
Pac Man! Til vi begynte med dop.
Du og jeg er åttitalls passé.
Vi kan - elske det.

Alle dørene som stod åpne,
dit hvor allting kunne skje.
Science fiction, drømmesyn
dette ble musikken min.
Alle drømmene som jeg hadde,
soundtrack fra svart vinyl.
Alle jentene jeg ikke fikk,
soundtrack fra svart vinyl.

SCHNODIG

I min skalle.
i mitt syke sinn.
Schnodige tanker
smurfer inn.
Snåle ideer
og skrudde syn.
Er det virkelig
hjernen min?

Er du en skrulling?
Er du som meg?
Da kan det hende,
jeg liker deg.
Du er rar.
Jeg er rar.
Det er bare musikken som er hard.

Skrudde venner
i svarte klær,
men hva er det
jeg skimter der?
Det er et smil, ingen tvil,
og en kosedyster stil.
Det er vår stil, ingen tvil.
Det er en kosedyster stil.

RYGG I RAND

Rygg i rand.
To i spann,
Du er så nær.
Kan det gå an?
Rygg i rand.
Vi svever fritt.
Dansegulvet
er mitt og ditt.

Jeg gir deg et blikk.
Du smiler igjen.
Jeg gir deg en hånd.
Du griper den.
Som månen og vår jord.
Som jorden og vår sol.
Vi sirkler sammen.
Vi hører sammen.

Jeg byr på meg selv,
og fører deg lett.
Du gir av deg selv,
og holder meg tett.
En åpen hånd.
En sikker havn.
Fly bort fra meg.
Kom i min favn.

Schnodig hadde ikke vært like Schnodig uten:
Torkel Westgaard, Ane Mari Bjørnæs og Kari Hardersen
Soós. De har koret. Søte er de også. Mattis Janitz har
blant annet spilt gitar. Sånt gjør jo ikke vi. Alexander
Lindbäck er vår store trommehelt. Vi driver ikke med
sånt heller. Tarjei Krogh er vår store og kjære fotograf.
Henrik Brautaset Aronsen er generelt hjelpsom og en
fin fyr. Ståle Solem booket oss til spillejobb hos Dark
City på 3B i Trondheim. Elektrostat, er kongerikets
beste festival for elektonisk musikk. Deres inspirasjon,
støtte og spillejobber gjør livet i Oslo bedre. Og så er
vi veldig glade i Syntetisk hver lørdag fra 13.00 – 14.00
på RadiOrakel FM99,3. Stor musikalsk kjærlighet.
Maria Astrup har designet det nydelige omslaget du
holder i hendene dine. Per Christian fikk leke med lego
underveis. Børge Johnsen leste korrektur. Ian Melsom er
hjelpsomheten og gjestfriheten selv. Maria Bjelland er
den vakre damen. Liv Elida kom med noen velvalgte ord.
Alle jentene vi ikke fikk. De vi fikk også. Alle synthene vi
drømte om, de vi fikk og de vi ikke fikk. Vi er generelt
en takknemlig gjeng med mye å være takknemlige for.
Vi har garantert glemt noen vi både skylder takk og er
veldig glade i. Takk og stor kjærlighet til dere alle.

DEN MØRKE SIDEN:

1. Ekkoskrutt
2. Rulle i glasskår
3. Skogredd
4. Bærtur
5. Ensom sofa

EKKOSKRITT

I et travelt kryss.
Lange, skjulte blikk.
Noen følger etter.
Bakspeilbil.
I en mørk gate.
Skyggespill på veggen.
Byen virker fjern.
Er det noen der?

Noen følger etter meg.
Hva har jeg gjort deg?
Hva vil du meg?
Har jeg ikke sett deg før?
Spratt du inn en dør?
Jeg HAR sett deg før.

I en mørk bygning.
Lysrør blinker kaldt.
Rommet føles trangt.
Ekkoskrutt.
I mitt eget hjem.
Vinduet på gløtt.
Lå den buksa der?
Er det noen her?

RULLE I GLASSKÅR

Muggent vennskap
og smak av svik
ligger sammen
som råtne lik.
Hvor var du
da jeg trengte venn?
Du skulle ha
noen andre igjen.

Festen den er virkelig over.
Det er ikke kake igjen.
Du kan, du kan rulle i glasskår.
Legg deg, legg deg ned og dø.
Kjenn pulsåra blø.

Onde tanker
om dine skavanker.
En heksegryte
av å høre deg syte.
Der var du igjen.
Smiler falskt til meg.
Skitner til mitt liv.
Jeg blir kvalm av deg.

SKOGREDD

Jeg er ikke redd for skogens skygger.
Jeg er ikke, jeg er ikke, jeg er ikke, jeg er ikke
redd for mørket og dets klamme hånd.

Kan du hjelpe meg hjem?
Jeg er gått vill, og jeg har blitt redd.
Men det er jo ingen her,
bare skumleste lyder og skogens trær.

Jeg er ikke redd for skogens skygger,
som sniker seg stadig innpå meg.
Det er ingen ting å være redd for her i kveld
Jeg er ikke redd for skogens skygger,
med fingre som griper etter meg.
Jeg er ikke redd for mørket og dets klamme hånd.

Jeg skulle ut etter øl,
men med denne snarveien ble det krøll.
Mørket det presser seg på.
Nå vet jeg ikke hvor veien går.

BÆRTUR

Sitter hele natta lang.
Tenker på det var en gang.
Så tenker jeg det om igjen,
og igjen og igjen og igjen.
Myra mi er en klisjé.
Det føles ikke bedre av det.

Jeg snakker høyt med sjela mi.
Den hakke mye godt å si.
Tvilir stygt på hvem jeg er.
Jeg er han som plukker bær.
Jeg har følelser som lekker.
Jeg har en tekst som blør.
Samma faen hva jeg synger.
Du har hørt det før.

Vrir og vender på meg.
Men kommer aldri noen vei.
Det ender som det ofte gjør.
Alene bak ei lukka dør.
Sengetøyet vått og svett.
Lufta er klam og tett.

ENSOM SOFA

Alt jeg har, er en tom ensom sofa,
der tankene presser seg på.
Alt jeg har, er en stein i mitt indre,
som jeg kan kose på.

Angsten min er tett og klam,
som en våtdrakt.
Jeg svømmer og jeg drukner,
i min selvforakt.

Denne følelsen av tomhet og kulde,
det er meg uten deg.
Og etter bare en, bare en jævla uke,
er det jeg som er feig.

Du er min trygghet og mitt anker i livet.
Det er deg jeg kan stole på.
Det er du som er kaptein av vår sofa
på bøljan den blå.

Per-Christian Nielsen lager schnodig musikk. Tollef Ladehaug skriver schnodige tekster. Christer Eriksen synger tekstene på en schnodig måte. Ofte synger han teksten på en annen måte enn Tollef har tenkt. Da blir Tollef oftest glad. Det passer fint, for Schnodig handler mye om glede og kjærlighet. Selv når vi synger om kjipe ting, så er det som oftest med nostalgi, kjærlighet eller humor. Selvironi er også utbredt. Vi elsker lyden av det elektroniske søtti- og åttitallet, selv om produksjonen bærer preg av et nyere årtusen. Vi elsker ostete humor, men alvorret lurer innimellom. Vi er nerder i hjertet, men det kan gjøre oss kule på et vis. I hvertfall liker vi å tro det. Vi kan syngte om Space Invaders og Hubba Bubba, om å se den uoppnåelige danse eller om å rulle i glasskår. Vi snakker om halvgamle menn i fri dressur med hjerte, nostalgi, stor lengsel og tvilsom humor.

Denne plata har Schnodig skrevet, spilt inn og gitt ut selv.
© Creative Commons. Attribution-ShareAlike 4.0
International (CC BY-SA 4.0).
Du kan laste ned plata på www.schnodig.no/nerver, og kontakte oss på schnodig@synth.no.

